

relse af lovgivningen i den af flertallet ønskede form.

Det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 6 har til formål at løse et særdeles akut problem vedrørende 11 timers reglen og er i overensstemmelse med det af mindretallet fremsatte lovforslag nr. L 127 om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af et mindretal under nr. 1, 3, 4 og 5 stillede ændringsforslag og udtaler i øvrigt:

Lovforslaget giver generelt for mange myndigheder til arbejdsministeren, hvilket mindretallet ikke er tryk ved.

Lovforslaget sikrer *ikke* lønmodtagerne mod at arbejde med farlige stoffer. Derimod beskyttes giftfabrikanterne, så længe det foreslåede register ikke er åbent for lønmodtagerne og deres organisationer.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *femte mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af et mindretal stillede ændringsforslag og udtaler i øvrigt:

Indholdet af denne lovgivning er ikke afklaret ved en vedtagelse af nærværende lovforslag ved 3. behandling, for så vidt angår stoffer og materialer, dette vil først blive klarlagt senere gennem et EF-direktiv. En væsentlig del af lønarbejdernes arbejdsforhold skal altså bestemmes af EF-bureaukratiet. Dette er mindretallet selvkært modstandere af.

Som det fremgår af mindretallets ændringsforslag, kan mindretallet gå ind for oprettelse af et register. Men for at et register over farlige stoffer og materialer kan være til støtte for arbejdernes bestræbelser på at sikre et sundt og sikkert arbejdsmiljø, så må der være fri adgang til dette register. Substitutionsprincippet, som arbejdsministeren betragter som et vældigt fremskridt, er i realiteten en tilsløring af problemerne. Med dette princip kan man ikke stoppe en risikobetonet eller sundhedsfarlig produktion, medmindre det ikke belaster virksomheden økonomisk.

Under 1. behandlingen kom arbejdsministeren med følgende udtalelser: »Lad mig først sige til hr. Honoré, at meningen med substitutionsreglen netop er det, hr. Honoré var inde på: det er meningen, at der skal foretages en afvejning, men at arbejdsgiverne inden for rimelige økonomiske grænser til gengæld skal være forpligtet til at vælge det mest ufarlige stof eller materiale.« (Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne, sp. 6684). Udtalelserne viser ganske tydeligt, at produktion og profit går forud for sundhed og sikkerhed.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Ole Henriksen (SF) og Kurt Hansen (VS)):

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af lovens § 49a affattes *stk. 4* således:

»*Stk. 4.* Arbejdsministeren fastsætter regler om oprettelse af et register over samtlige stoffer og materialer, der forekommer i arbejdsmiljøet.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Bakholt (S), Hans Jørgen Jensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Inge Fischer Møller (S), Kaj Poulsen (S), Taanquist (S), Holm (V), Jens Peter Jensen (V), Melchior (CD) og Bolvig (RV)):

2) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af lovens § 49a, *stk. 4*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre finder ikke anvendelse på dette register.«

Af *mindretallet* under nr. 1:

3) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af loven § 49b indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Arbejdere og deres organisationer samt videnskabelige institutioner, der har en væsentlig interesse i et stof eller et materiale, kan til enhver tid kræve samtlige oplysninger om dette stof eller materiale.«